

WORD BEFORE

VALUES IN TODAY'S EDUCATION AND
RELIGIOUS PLURALISM IN THE CONTEXT
OF PRESENT TRENDS TOWARDS
INDIVIDUALISM AND EXTREMISM

Dragoş MUŞAT

*President of the Association „Conscience and Freedom”, Bucharest,
Director of Communication & Public Relations
and Religious Freedom Department, Conference Union,
Seventh-day Adventist Church, Romania
dragosmusat@adventist.ro*

The terrorist attack of September 11 ushered in a new era for the inhabitants of the global village. Hitherto confined to a domestic event, terrorism has engulfed the entire world in its vortex.¹ The recent outbreak on October 7, 2023 has inflamed nations with the resurgence of anti-Semitism on an unprecedented scale.

The radicalization of extremist ideologies - diversified, decentralized, disseminators of Fake News² - on the one hand; and the strengthening of individualism as a result of the relativization of moral absolutes³, on the other hand, require the evaluation and repositioning of strategies for the education of the young generation in the appropriation of universalist, perennial values - a very difficult itinerary, if we take into account the pattern of social relations: the volatilization of parental control; lack of respect for authority; and disdain for the law and social conventions of coexistence.

Holding the educational institution solely responsible for the moral and behavioral incoherence of society would be nothing other than to hide

1 <https://www.start.umd.edu/gtd/> ; Accessed September 25, 2024.

2 <http://www.google.com/search?q=Strategic+Intelligence+Assessment> ; Accessed September 25, 2024.

3 <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167268122003584> ; Accessed September 25, 2024.

the role of the other actors in the formative process: the family⁴, the ecclesiastical institution and above all, the media.

In an increasingly borderless world, caught in the grip of globalization⁵, in which local culture and tradition are drowned in the new avatar of „post-...” modernity, and in which the three identity landmarks (gender, national and religious identity) are constantly being eroded, what should be the direction of educational strategy? The social approach models tested over the last decades offer a mix of opportunities coupled with significant bottlenecks.

The transcultural model, a.k.a. cosmopolitanism, aims to deculturalize ethnic markers and mestize them - those compatible for a general pattern - into a new single cultural fabric.⁶ Thus, according to Roy L Brooks, it will no longer be a case of integrating cultural minorities into a mainstream, but of melting them into a global cultural identity. Except that experience continues to show that these groups do not accept to give up most of the givens of their own identity in order to redefine themselves in a new, gray identity.⁷

The multicultural model does not propose a single mainstream, but any number of mainstream in which the group will maintain its racial and ethnic distinctiveness. In multiculturalism, there is not a single „cultural canon”, but a multitude. Roy Brooks likens them to a „salad,” with each group receiving equal respect and cultural legitimacy. But this model fools globalism and undermines unity. Experience shows that refugees, like minority groups in any given country, cling to their identity and refuse assimilation. Inherent cultural discord is a never-ending source of tension, turning multiculturalism into ‚Babylon’.

4 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Familia – loc hărăzit de Dumnezeu pentru formarea caracterului” („Family - God’s place for character formation”), *Argeșul ortodox* X, 2011, nr.514, p. 5.

5 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Globalization and its effect on religion”, in *Jurnalul Libertății de Conștiință (Journal for Freedom of Conscience)*, Mihnea Costoiu, Liviu-Bogdan Ciucă, Nelu Burcea (eds.), Les Arcs, France, Iarsic, vol.1, no. 1, 2014, pp.532-541.

6 https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/5B-55522977C801E22E382EF7E1E76824/S0392192124000051a.pdf/transculturalization_and_the_porosity_of_cultures_fernando_ortiz.pdf ; Accessed September 25, 2024.

7 Brooks, A., „Reconceptualizing representation and identity: Issues of transculturalism and transnationalism in the intersection of feminism and cultural sociology”, în T. Edwards (Ed.), *Cultural theory: Classical and contemporary positions*, 2007, pp. 183–211.

The intercultural model, common for the modern era (e.g. the cohabitation of the Sephardic group in Poland), in which understanding and deep respect for all cultures reigns, has proved functional, as a result of the derivation of diverse traditions from Judeo-Christian culture. But with the multiracial amalgamation of heterogeneous cultural backgrounds, differences in identity breed friction and rejection.

Until such time as the architects of the educational strategic⁸ direction project the model of the ideal society of „functional unity in diversity”, it is the role of the Church⁹ to instill in the minds of the individual the only proven principle capable of changing „Babylon” into an Edenic projection, namely „to love one's neighbor as oneself”. And, if the measure of „self” also proves to be self-centered, limiting and discriminatory, to raise the bar to the ideal measure¹⁰: „as I have loved you” (John 13:34).

8 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Current Values of Education and Culture”, in *Proceedings of the 23th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 87-92. See also: Ioan-Gheorghe Rotaru, “Valences of Education”, in *Proceedings of the 23th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 190-196.

9 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Misiunea Bisericii în societate” (“The mission of the Church in society”), *Timotheus – Incursiuni Teologice Tematice* 4 (2), 2017, pp. 57-76; See also: Ioan-Gheorghe Rotaru, “Biserica lui Dumnezeu, sursa unui Râu al Vieții și al Vindecării” („The Church of God, Source of a River of Life and Healing”), *Argeșul ortodox*, 2012, XI, no. 564, p. 5.

10 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Trăiește și tu după modelul lui Iisus Hristos !” (Live in the model of Jesus Christ). *Argeșul ortodox (The Orthodox Argeș)*, XI, 2012, no. 562, p. 5; See also: Ioan-Gheorghe Rotaru, “Precum Eu v-am iubit pe voi, să vă iubiți unul pe altul !” (As I have loved you, that you love one another”). *Argeșul ortodox (The Orthodox Argeș)*, IX, 2010, no. 467, p. 7.

CUVÂNT ÎNAINTE

**VALORILE ÎN EDUCAȚIA ACTUALĂ ȘI
PLURALISMUL RELIGIOS ÎN CONTEXTUL
TENDINȚELOR PREZENTE SPRE
INDIVIDUALISM ȘI EXTREMISM**

Dragoș MUȘAT

*Președinte Asociația „Conștiință și Libertate”, București,
Director Departament Comunicare & Relații Publice
și Libertate religioasă, Uniunea de Conferințe,
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, România
dragosmusat@adventist.ro*

Atacul terorist din 11 septembrie a inaugurat o nouă epocă pentru locuitorii satului global. Până la acea dată limitându-se la un eveniment domestic, terorismul a cuprins în vortexul său întreaga lume¹. Recentul puseu din 7 octombrie 2023 a inflamat națiunile prin resurgența anti-semitismului la o scară fără precedent.

Radicalizarea ideologiilor extremiste - diversificate, descentralizate, diseminatoare de Fake News² -, pe de o parte; și potențarea individualismului ca urmare a relativizării absoluturilor morale³, impun evaluarea și reasezarea strategiilor privind educația tinerei generații în apropierea valorilor universaliste, perene – un itinerariu foarte anevoios, dacă ținem seama de pattern-ul relațiilor sociale: volatilizarea controlului parental; lipsa de respect al autorității; și dispreț pentru lege și convențiile sociale de conviețuire.

Responsabilizarea exclusivă a instituției de învățământ pentru incoerența morală și comportamentală ale societății n-ar fi altceva decât esca-

1 <https://www.start.umd.edu/gtd/> ; Accesat la 25.09.2024.

2 <http://www.google.com/search?q=Strategic+Intelligence+Assessment> ; Accesat la 25.09.2024.

3 <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167268122003584> ; Accesat la 25.09.2024.

motarea rolului pe care îl au ceilalți actori ai procesului formator: familia⁴, instituția ecleziastică și deasupra tuturor, media.

Într-o lume tot mai mult fără granițe, prinsă în detenta globalizării⁵, în care cultura și tradiția locală sunt înecate în noul avatar al modernității „post-...”, și în care cele trei repere identitare (identitatea de gen, cea națională și cea religioasă) sunt constant erodate, care ar trebui să fie direcția strategiei educaționale?

Modelele de abordare socială, testate în ultimele decade, oferă un mix de oportunități dublate de blocaje semnificative.

Modelul transcultural, alias cosmopolitanismul, își propune deculturalizarea markerilor etnici și metisarea lor - a acelor compatibili pentru un model general - într-o nouă țesătură culturală unică⁶. Astfel, conform lui Roy L Brooks, nu va mai fi cazul de integrare a unor minorități culturale într-un mainstream, ci topirea lor într-o identitate culturală globală. Numai că experiența continuă să demonstreze că aceste grupuri nu acceptă să renunțe la cele mai multe din datele proprii identității pentru a se redefini într-o identitate gri, nouă.⁷

Modelul multicultural nu propune un singur mainstream, ci oricâte mainstream-uri, în care grupul își va menține distincția rasială și etnică. În multiculturalism, nu există un „canon cultural” unic, ci o mulțime. Roy Brooks le compară cu o „salată”, fiecare grup primind respect egal și legitimitate culturală. Modelul acesta însă păcălește globalismul și compromite unitatea. Experiența arată că refugiații, ca de altfel grupurile minoritare dintr-o țară dată, se țin cu toate bridele de identitatea lor și refuză asimilarea. Inerentele discordanțe culturale constituie o sursă nesfârșită de tensiuni, transformând multiculturalismul în „babilonie”.

4 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Familia—loc hărăzit de Dumnezeu pentru formarea caracterului”, *Argeșul ortodox* X, 2011, nr.514, p. 5.

5 Ioan-Gheorghe Rotaru, „Globalization and its effect on religion”, în *Jurnalul Libertății de Conștiință (Journal for Freedom of Conscience)*, Mihnea Costoiu, Liviu-Bogdan Ciucă, Nelu Burcea (eds.), Les Arcs, France, Iarsic, vol.1, nr. 1, 2014, pp.532-541.

6 https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/5B-55522977C801E22E382EF7E1E76824/S0392192124000051a.pdf/transculturalism_and_the_porosity_of_cultures_fernando_ortiz.pdf ; Accesat la 25.09.2024.

7 Brooks, A., „Reconceptualizing representation and identity: Issues of transculturalism and transnationalism in the intersection of feminism and cultural sociology”, în T. Edwards (Ed.), *Cultural theory: Classical and contemporary positions*, 2007, pp. 183–211.

Modelul intercultural, comun pentru epoca modernă (e.g. coabitarea grupului sefardic în Polonia), în care domnește înțelegere și profund respect pentru toate culturile, s-a dovedit funcțional, ca urmare a derivării diverselor tradiții din cultura iudeo-creștină. Odată însă cu amalgamarea multirasială cu proveniențe culturale eterogene, diferențele identitare întretin fricțiuni și respingere.

Până când artizanii direcției strategice educaționale¹ vor proiecta modelul societății ideale, de „unitate funcțională în diversitate”, Bisericii îi revine rolul² de a răsădi în mintea individului singurul principiu dovedit capabil să schimbe „babilonia” într-o proiecție edenică, anume de „a iubi pe aproapele ca pe sine însuși”. Iar, dacă și măsura lui „sine însuși” se dovedește egocentrică, limitativă și discriminatorie, să ridice ștacheta la măsura ideală³: „așa cum v-am iubit Eu pe voi” (Ioan 13:34)

1 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Current Values of Education and Culture”, în *Proceedings of the 23th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 87-92. Vezi și: Ioan-Gheorghe Rotaru, “Valences of Education”, in *Proceedings of the 23th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 190-196.

2 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Misiunea Bisericii în societate”, *Timotheus – Incursiuni Teologice Tematice* 4 (2), 2017, pp. 57-76. Vezi și: Ioan-Gheorghe Rotaru, “Biserica lui Dumnezeu, sursa unui Râu al Vieții și al Vindecării”, *Argeșul orthodox*, 2012, XI, nr.564, p.5.

3 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Trăiește și tu după modelul lui Iisus Hristos !”, *Argeșul orthodox*, XI, 2012, nr.562, p.5; Vezi și: Ioan-Gheorghe Rotaru, “Precum Eu v-am iubit pe voi, să vă iubiți unul pe altul !”, *Argeșul orthodox*, IX, 2010, nr. 467, p.7.